

Työssäoppimisjakso Tanskassa 15.4.2016- 23.5.2016

Tiesin jo koulun alottettua, että haluan lähtä ulkomaille työssäoppimaan. Sain tietoa koulun nettisivuilta ja lisäksi syksyllä järjestetystä info-tilaisuudesta. Halusin lähteä ulkomaille, koska halusin tutustua toisen maan kulttuuriin ja kehittää kielitaitoani. Matkustin junalla helsinkiin, josta jatkoin lentokoneella Billundiin. Meitä vastassa lentokentällä oli Rita, joka vei meidät asuntolaan ja esitteli meille koulun.

Maanantaina menimme tutustumaan työssäoppimispaikkaan, jossa työntekijät otti meidät hyvin vastaan. Asuimme asuntolassa (kuvassa oleva rakennus) monien muiden opiskelijoiden kanssa. Söimme asuntolassa aamupalan ja pakkasimme samalla lounaan itselle, joka siis oli leipää ja hedelmää. Tanskassa syödään ainoastaan yksi lämmin ruoka päivässä ja sekin illemmalla noin klo 17. Sitten illalla juodaan kahvit ja syödään jotaki sokerista esim. jotaki leivoksia. Asuntolassa pystyi illalla viettämään aikaa tanskalaisten opiskelijoiden kanssa ja torstaisin meillä oli juhlat kellarissa.

Työhön perehdyttäminen tapahtui englanniksi. Olin työpaikalla kaikkien työntekijöiden ohjattavana, eikä minulla ollut yhtä jota seuraa. Työpäivän aikanakin ohjaajani saattoi monta kertaa muuttua. Useat työntekijät puhuivat englantia, mutta joukossa oli myös työntekijöitä, jotka eivät osanneet ollenkaan. Sellaisina päivinä sain kuunnella tanskankieltä hurjasti. Ymmärsin kuitenkin tanskaa hieman, jos minulle puhuttiin hitaasti, koska olen kuusi vuotta opiskellut ruotsia.

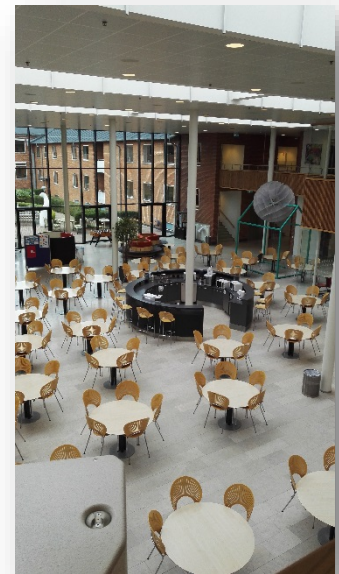
Työkulttuuri on hyvin lähellä suomen kulttuuria, koska Tanska on aika lähellä suomea. Toki erojakin löytyy esimerkiksi Tanskassa tietyt työntekijät tekee vain aamuvuoroja ja tietyt vain iltavuoroja, eikä niitä vaihdella kuten suomessa. Tanskassa oli järjestetty paljon jumppaa ja liikuntaa asukkaille sekä iltavuorossa syötiin yhdessä

asukkaiden kanssa. (Kuvassa aktiivi- ja hoitokodin aula, jossa on bussipysäkki. Ajatuksena on että, jos muistisairas on lähdössä kotiin hän menee odottamaan bussia tuohon.)

Me opiskeltiin yksi päivä koulussa tanskalaisten lähihoitajien kanssa. Aamupäivällä yhden ryhmän kanssa teimme ryhmätyön, jossa suunnittelimme toimintaa vanhuksille hoitokotiin.

Iltapäivästä sitten teimme eri ryhmän kanssa ryhmätyötä infektioiden hoidosta. Minä kävin myös yhden päivän tutustumassa tanskalaiseen päiväkotiin. Sielläkin oli eroja suomalaisen tyyliin esimerkiksi se oli kaksikerroksinen ja lapset saivat vapaasti kulkea kerroksesta toiseen, vaikka siinä oli portaat. Siinä päiväkodissa ajateltiin, että se on hyväksi lapselle kun se oppii itse varovaiseksi ja hänen tasapaino sekä koordinaatiokyky kehittyy. (Kuvassa Herningin lähihoitaja koulun aula.)

Varsinaista kulttuurishokkia ei tullut, koska Tanska on niin lähellä Suomea ja niin monet asiat tehdään jos ei täysin samalla tavalla niin melkeen samalla tavalla. Ja reisuun lähtiessä on varautunut siihen ettei kaikki ole samanlaista. Tutustuin asuntolassa opiskelijoihin pelatessa pelejä, ruokailuissa ja juhlissa. Työtovereihin tutustuin päivän mittaan ja tauoilla jutellessa. (kuvassa Kööpenhaminen suosituin katu Nyhavn)

Kaikki reissussa oli hyvää, jos pitää jotakin miinusta keksiä, niin se etten osannut tanskaa enkä osaa vieläkään. Minusta olisi ollut tosi kiva puhua heidän omaa äidinkieltään ja näin olisin päässyt paremmin tutustumaan vanhuksiin hoitokodissa ja opiskelijoihin asuntolassa ja muualla. En voinut olla täysin oma itseni, koska vaikka puhunkin englantia niin en niin hyvin, että olisiin voinut kertoa kaikki asiat mitä olisin halunnut.

Kävin vaapa-ajallani reissussa monesti. Kävin Billundissa Legolandissa, Aarhusissa taidemuseossa, vanhassa kaupungissa ja Tivoli Friehedenissä. Lisäksi kävin Djurs sommerlandissa sekä Kööpenhaminassa Tivolissa ja sightseeing -bussi ajelulla.

Ammatillisesti en hirveästi kehittynyt, koska hoidon ja huolenpidon työssäoppimispaikka on ollut vastaavan kaltainen, jos jotakin osaan arvostaa kotimaassa enemmän nyt niin hygieniasta huolehtiminen on parempaa suomessa. Tanskankulttuuri on melko samanlaista kuin suomessakin ja tanskassa on todella mukavia ihmisiä. Yleisesti elämästä opin paljonkin. Kasvoin henkisesti ja opin itsestäni monia uusia asioita ja opin kommunikoidaan vieraalla kielellä ja selviytymään monista tilanteista. Suosittelisin todellakin kaikille tällaista työssäoppimisjaksoa! Kannattaa ihmeessä käyttää tällainen mahdollisuus, kun tällainen tarjotaan. Jaksosta on minulle varmasti hyötyä tulevaisuudessa, koska haluan opiskella englannikielellä ja muuttaa ulkomaille. Toisin mukanani Suomeen työssäoppimispaikaltani sitä asennetta, millä he työskentelivät. He todella tykkäsivät ja arvostivat työtään.

